

DISTINCIÓ CULTURAL “CIUTAT DE BENIDORM”

ajuntament

benidorm

www.benidorm.org

Tots els pobles són el resultat evolutiu de les seues gents, les qui, amb el seu coneixement, la seua activitat i la seua cura per les tradicions pròpies del lloc en conformen la ciutat del present i la que hi serà en el futur. Són estes gents les que fan comunitat, les que alcen ciutats, les que porten el seu nom més enllà dels límits territorials.

La Distinció Cultural «Ciutat de Benidorm» es va establir per a reconèixer la labor d'estes persones, les gents de Benidorm, ocupades en àmbits tan diferents com la poesia o la medicina, la docència o la fotografia. Però també, de col·lectius i associacions dedicats a mantindre les nostres tradicions i que porten el nom de Benidorm arreu del món.

Totes estes persones i entitats, en la seua acció individual i col·lectiva, són els nostres millors ambaixadors, i han contribuït no sols al fet que Benidorm siga el que n'és hui, sinó que amb la seua labor i el seu coneixement ho faran també a un futur prometedor i il·lusionant.

Esta distinció és tribut obligat i sincer a tots ells i als qui en vindran.

Todos los pueblos son el resultado evolutivo de sus gentes, quienes, con su conocimiento, su actividad y su cuidado por las tradiciones propias del lugar van conformando la ciudad del presente y la que será en el futuro. Son estas gentes las que hacen comunidad, las que levantan ciudades, las que llevan su nombre más allá de los límites territoriales.

La Distinció Cultural «Ciutat de Benidorm» se estableció para reconocer la labor de estas personas, las gentes de Benidorm, ocupadas en ámbitos tan diferentes como la poesía o la medicina, la docencia o la fotografía. Pero también, colectivos y asociaciones dedicados a mantener nuestras tradiciones y que llevan el nombre de Benidorm por todo el mundo.

Todas estas personas y entidades, en su acción individual y colectiva, son nuestros mejores embajadores, y han contribuido no solo a que Benidorm sea lo que hoy es, sino que con su labor y su conocimiento lo harán también a un futuro prometedor e ilusionante.

Esta distinción es tributo obligado y sincero a todos ellos y a quienes vendrán.

JAUME FERRANDO I BALLESTER

Nascut a Benidorm.

Va cursar estudis de Nàutica a Barcelona i sempre va tindre interès en els idiomes. D'esta manera, va viatjar a Suècia on va treballar com a professor d'espanyol i va contraure matrimoni.

De 1978 a 1983, va realitzar estudis de Filosofia i Lletres en la Universitat d'Alacant, especialitzant-se en Filologia Catalana, A proposta del professor. Rafael Alemany, va continuar en la universitat com a docent.

També va exercir en els municipis de Sant Joan d'Alacant, Castelló de la Plana i Callosa d'en Sarrià, entre altres, fins que, finalment, va recalar en l'IES Pere Maria Orts i Bosch de la ciutat de Benidorm, centre en el qual va impartir docència i va romandre fins a la seua jubilació en 2001.

Persona ordenada, culta i reservada, respectuosa del pensament dels altres i gran apassionat de la lectura, va contribuir a donar a conèixer i protegir mitjançant l'ensenyament del valencià, la seua llengua i la de molts dels seus alumnes.

El guardó se li va concedir en reconeixement de la seua labor per la promoció i defensa del valencià.

Nacido en Benidorm.

Cursó estudios de Náutica en Barcelona y siempre tuvo interés en los idiomas. De este modo, viajó a Suecia donde trabajó como profesor de español y contrajo matrimonio.

De 1978 a 1983, realizó estudios de Filosofía y Letras en la Universidad de Alicante, especializándose en Filología Catalana, A propuesta del profesor. Rafael Alemany, continuó en la universidad como docente.

También ejerció en los municipios de Sant Joan d'Alacant, Castelló de la Plana y Callosa d'en Sarrià, entre otros, hasta que, finalmente, recaló en el IES Pere Maria Orts i Bosch de la ciudad de Benidorm, centro en el que impartió docencia hasta su jubilación en 2001.

Persona ordenada, culta y reservada, respetuosa del pensamiento de los demás y gran apasionado de la lectura, contribuyó a dar a conocer y proteger mediante la enseñanza del valenciano, su lengua y la de muchos de sus alumnos.

El galardón se le concedió en reconocimiento a su labor por la promoción y defensa del valenciano.

2006

ASSOCIACIÓ CULTURAL I RECREATIVA “LA BARQUETA”

Es va constituir com a associació en 1984, però els seus inicis es remunten al 1971. L'origen d'esta associació és la representació de la Trobada de la nostra Patrona, la Verge del Sofratge, amb textos de l'il·lustre historiador Pere María Orts i Bosch, declarada Festa d'Interés Turístic Autonòmic en 2015.

A més de la representació anual de la Trobada, l'objectiu de l'entitat és recuperar o preservar tradicions culturals o recreatives locals a través de manifestacions culturals com el teatre, la rondalla, el cor o el grup de xirimita i tabalet, entre altres.

Així mateix, compta amb Orquestra de Pols i Pua, organitza i elabora un dels altars del Corpus Christi i munta un Betlem Monumental que exhibix cada Nadal en la seua seu del carrer Tomás Ortuño.

L'aportació de l'Associació Cultural i Recreativa «La Barqueta» al manteniment de les tradicions i de la memòria local suposa un aspecte imprescindible per a donar a conèixer, tant a residents com a visitants, els orígens i la història d'una ciutat que, en poc temps, ha experimentat canvis summament notables.

El guardó va reconèixer tota la seua trajectòria de dedicació i entrega a la cultura local.

Se constituyó como asociación en 1984 pero sus nicios se remontan a 1971. El origen de esta asociación está en la representación del Hallazgo de nuestra Patrona, la Virgen del Sufragio, con textos del ilustre historiador Pere María Orts i Bosch, declarado Fiestas de Interés Turístico Autonómico en 2015.

Además de la representación anual del Hallazgo, el objetivo de la entidad es el de recuperar o preservar tradiciones culturales o recreativas locales a través de manifestaciones culturales como el teatro, la rondalla, el coro o el grupo de *xirimita i tabalet*, entre otras.

Asimismo, cuenta con Orquesta de Pulso y Púa, organiza y elabora uno de los altares del Corpus Christi y monta un Belén Monumental que exhibe cada Navidad en su sede de la calle Tomás Ortuño.

La aportación de la Asociación Cultural y Recreativa «La Barqueta» al mantenimiento de las tradiciones y de la memoria local supone un aspecto imprescindible para dar a conocer, tanto a residentes como a visitantes, los orígenes y la historia de una ciudad que, en poco tiempo, ha experimentado cambios sumamente notables.

El galardón reconoció toda su trayectoria de dedicación y entrega a la cultura local.

2006

JOSÉ ZARAGOZA PÉREZ PEP “EL CARRERÓ”

Benidorm, 1920 – 1998.

Va treballar en les almadraves de Barbate i del Marroc. Funcionari de l'Ajuntament de Benidorm, es va encarregar de l'Observatori Meteorològic i finalment, fins a la seua jubilació, va desenvolupar la seua activitat a la Biblioteca Municipal.

Va consagrar la seua vida a cultivar les arrels poètiques del seu poble, girant tota la seua creació al voltant dels seus records d'infància i als costums de Benidorm i de les seues gentes.

En paraules de Pere Maria Orts i Bosch, va ser "un joglar que porta vives, saltant, les vivències passades i presents del poble... este poeta, versificador de rima encertadíssima i fàcil, harmònica, és Josep Zaragoza i Pérez, que signa amb el pseudònim de 'El Carreró'".

El guardó se li va concedir per la seua obra i la seua dedicació a la posada en valor de la nostra llengua i els costums i tradicions de Benidorm.

Benidorm, 1920 – 1998.

Trabajó en las almadrabas de Barbate y de Marruecos. Funcionario del Ayuntamiento de Benidorm, se encargó del Observatorio Meteorológico y finalmente, hasta su jubilación, desarrolló su actividad en la Biblioteca Municipal.

Consagró su vida a cultivar las raíces poéticas de su pueblo, girando toda su creación en torno a sus recuerdos de infancia y a las costumbres de Benidorm y de sus gentes.

En palabras de Pere Maria Orts i Bosch, fue "un juglar que lleva vivas, saltando, las vivencias pasadas y presentes del pueblo... este poeta, versificador de rima acertadísima y fácil, armónica, es Josep Zaragoza i Pérez, que firma con el seudónimo de 'El Carreró'".

El galardón se le concedió por su obra y su dedicación a la puesta en valor de nuestra lengua y las costumbres y tradiciones de Benidorm.

2007

“LA TAULA DEL BON PROFIT”

Fundada en 1972, este grup gastronòmic i cultural organitza trobades mensuals el darrer divendres de cada mes en què els assistents compartixen estovalles i converses sobre temes culturals valencians.

En cada convocatòria es nomena un *Cap de Taula* i un *Avisador*, que són els encarregats de triar el lloc on se celebrarà el sopar i el menú, que sol consistir en productes típics de la zona, així com de convocar a quants vulguen participar.

A estes trobades, se sol convidar a persones rellevants de la nostra cultura que, després del sopar, solen introduir una breu tertúlia, o xarrada, sobre qüestions interessants del nostre passat. És la figura del xarraire, convidat il·lustre i que recau sempre en "gent amb la qual aprendre".

Encara que la Taula del Bon Profit té el seu origen a Benidorm, la popularitat que han anat adquirint al llarg de les dècades estes cites ha propiciat que actualment les trobades cobren caràcter comarcal i se celebren arreu de la Marina Baixa.

El guardó va reconèixer la trajectòria d'este grup, que no ha deixat de ser convocat des de la seua fundació.

Fundada en 1972, este grupo gastronómico y cultural organiza encuentros mensuales el último viernes de cada mes en el que los asistentes comparten mantel y conversaciones sobre temas culturales valencianos.

En cada convocatoria se nombra un *Cap de Taula* y un *Avisador*, que son los encargados de elegir el lugar donde se celebrará la cena y el menú, que suele consistir en productos típicos de la zona, así como de convocar a cuantos quieran participar.

A estos encuentros, se suele invitar a personas relevantes de nuestra cultura que, tras la comida, suelen introducir una breve tertulia, o *xarrada*, sobre cuestiones interesantes de nuestro pasado. Es la figura del *xarraire*, invitado ilustre y que recae siempre en "gente con la que aprender".

Aunque la Taula del Bon Profit tiene su origen en Benidorm, la popularidad que han ido adquiriendo a lo largo de las décadas estas citas ha propiciado que actualmente los encuentros cobren carácter comarcal y se celebren en toda la Marina Baixa.

El galardón reconoció la trayectoria de este grupo, que no ha dejado de ser convocado desde su fundación.

2007

PERE Mª ORTS I BOSCH

València, 1921 - 2015

Advocat i historiador, va dedicar la major part de les seues investigacions a l'estudi dels senyorius i la noblesa valencians, la senyera del Regne de València i la història d'alguns dels seus municipis, entre els quals es troben Alacant i, per descomptat, Benidorm.

Encara que establert en la capital del Túria, va passar temporades en la finca familiar d'El Senyoret, situada en l'Horta de Benidorm. Part de la seua carrera assagística va estar lligada a la nostra ciutat, d'on és originària part de la seua família, i a l'estudi detallat de la nostra història amb obres com *Una imagen de la Virgen en Benidorm* (1972) o *L'almirall Bernat de Sarrià i la Carta de Poblament de Benidorm* (1976). Va ser vocal del Patronat de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles de València, membre de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua i Fill Predilecte de la Ciutat de València. Va rebre el Premi de les Lletres Valencianes, la Medalla d'Or del Consell Valencià de Cultura i l'Alta Distinció de la Generalitat Valenciana.

El 23 de desembre de 1985, l'Ajuntament de Benidorm li va concedir el títol de Fill Adoptiu de la ciutat.

Conegut també per la seua labor com a mecenes, va donar al poble de Benidorm sis tapissos de grans dimensions que arrepleguen diversos passatges de la història del Regne de València. Confeccionats en la Reial Fàbrica de Tapissos, encàrrec del mateix Pere Maria, els llenços s'exhibeixen en el Saló de Plens de la Casa Consistorial.

El guardó se li va concedir per la seua labor com a cronista oficial de Benidorm.

València, 1921 - 2015

Abogado e historiador, dedicó la mayor parte de sus investigaciones al estudio de los señoríos y la nobleza valencianos, la senyera del Reino de Valencia y la historia de algunos de sus municipios, entre los que se encuentran Alicante y, por supuesto, Benidorm.

Aunque afincado en la capital del Turia, pasó temporadas en la finca familiar de El Senyoret ubicada en la Huerta de Benidorm. Parte de su carrera ensayística estuvo ligada a nuestra ciudad, de donde es originaria parte de su familia, y al estudio detallado de nuestra historia con obras como *Una imagen de la Virgen en Benidorm* (1972) o *L'almirall Bernat de Sarrià i la Carta de Poblament de Benidorm* (1976).

Fue vocal del Patronato del Museo de Bellas Artes San Carlos de València, miembro de la Acadèmia Valenciana de la Llengua e Hijo Predilecto de la Ciudad de València. Recibió el Premio de las Letras Valencianas, la Medalla de Oro del Consejo Valenciano de Cultura y la Alta Distinción de la Generalitat Valenciana.

El 23 de diciembre de 1985, el Ayuntamiento de Benidorm le concedió el título de Hijo Adoptivo de la ciudad.

Conocido también por su labor como mecenas, donó al pueblo de Benidorm seis tapices de grandes dimensiones que recogen diversos pasajes de la historia del Reino de Valencia. Confeccionados en la Real Fábrica de Tapices por encargo del propio Pere M^a, los lienzos se exhiben en el Salón de Plenos de la Casa Consistorial.

El galardón se le concedió por su labor como cronista oficial de Benidorm.

2008

COLLA DE XIRIMITERS DE LA MARINA

Fundada en els anys noranta del segle XX.

Naix de les escoles de xirimita i tabalet de la comarca de la Marina, nodrint-se, originàriament, de les de Benidorm (1983), l'Alfàs del Pi, Benissa, Dénia, Xàbia, Callosa d'en Sarrià i Calp i en l'actualitat, especialment dels centres d'ensenyament de Benidorm i l'Alfàs del Pi, als que hi venen veïns de tota la Marina Baixa.

La seua activitat és present, sobretot, en les festes populars de molts pobles de la Comunitat Valenciana i especialment de la Marina amb l'objectiu de mantindre vius la xirimita i el tabalet, garantint la presència en el temps dels nostres instruments musicals tradicionals per excel·lència.

La Colla de Xirimiters ha participat en nombrosos festivals nacionals i internacionals, així com en fires de promoció turística a l'estranger, en països com el Regne Unit, França, Itàlia, Alemanya o els Estats Units.

El guardó va reconèixer l'esforç i dedicació de la Colla de Xirimiters en la recuperació i el manteniment de l'estil tradicional de la nostra festa, música i cultura autòctones.

Fundada en los años 90 del siglo XX.

Nace de las escuelas de *xirimita* i *tabalet* de la comarca de la Marina, nutriendose, originariamente, de las de Benidorm (1983), l'Alfàs del Pi, Benissa, Dénia, Xàbia, Callosa d'en Sarrià y Calp y en la actualidad, especialmente de los centros de enseñanza de Benidorm y l'Alfàs del Pi, a los que acuden vecinos de toda la Marina Baixa.

Su actividad está presente, sobre todo, en las fiestas populares de muchos pueblos de la Comunitat Valenciana y especialmente de la Marina con el objetivo de mantener vivos la *xirimita* y el *tabalet*, garantizando la presencia en el tiempo de nuestros instrumentos musicales tradicionales por excelencia.

La Colla de Xirimiters ha participado en numerosos festivales nacionales e internacionales, así como en ferias de promoción turística en el extranjero, en países como Reino Unido, Francia, Italia, Alemania o Estados Unidos.

El galardón reconoció el esfuerzo y dedicación de la Colla de Xirimiters en la recuperación y el mantenimiento del estilo tradicional de nuestra fiesta, música y cultura autóctonas.

2008

JOSÉ FUSTER LLORENS “EL MESTRE”

Benidorm, 1916 – 2007

Va començar els seus estudis de música als huit anys de la mà del mestre Vives, llavors director de la Filharmònica de Benidorm. En 1937, destinat en la Brigada Garibaldi de les Brigades Internacionals, va entrar a formar part de la banda de música on, poc temps després és nomenat subdirector del mestre Cao Vittorio i, dos mesos després, director.

En finalitzar la Guerra Civil, va passar dos mesos en el camp de concentració de Saint-Cyprien al Rosselló francès i després en l'espanyol de Figueres des d'on va retornar a Benidorm. Cridat al servei militar de nou, va ser destinat al Regiment d'Enginyers Núm. 1 de Madrid on reinstrumenta l'himne d'Enginyers que s'havia perdut durant la guerra i escriu la marxa militar *Comandant Avilés*.

L'any 1941 va compondre lletra i música de la sarsuela en dos actes *En l'horta de l'alegria* que es va estrenar en el Teatre Ronda de Benidorm amb músics i cantants del poble.

En 1943, ja llicenciat, va tornar a la seua localitat on, durant un breu període de temps, va dirigir la Unió Musical de Benidorm. Sota la seua batuta va sonar per primera vegada en 1944 l'himne de la ciutat. També va ser director de les bandes de la Nucia i Finestrat.

Va ser compositor de diverses obres musicals com *Ay mi suegra*, *Ave María*, *Mosaico*, *Alma de músico*, *Fogueres a Benidorm* o *Falles a Benidorm*.

El guardó se li va concedir per la seua dedicació a la música i la seua contribució al desenvolupament d'este art a la nostra ciutat.

Benidorm, 1916 – 2007

Comienza sus estudios de música a los ocho años de la mano del maestro Vives, entonces director de la Filarmónica de Benidorm. En 1937, destinado en la Brigada Garibaldi de las Brigadas Internacionales, entra a formar parte de la banda de música donde al poco tiempo es nombrado subdirector del maestro Cao Vittorio y, dos meses después, director.

Acabada la Guerra Civil, pasa dos meses en el campo de concentración de Saint-Cyprien en el Rosellón francés y después en el español de Figueres desde donde retorna a Benidorm. Llamado a filas de nuevo, es destinado en el Regimiento de Ingenieros N.º 1 de Madrid donde reinstrumenta el himno de Ingenieros que se había perdido durante la guerra y escribe la marcha militar *Comandante Avilés*.

En el año 1941 compuso letra y música de la zarzuela en dos actos *En l'horta de l'alegria* que se estrenó en el Teatro Ronda de Benidorm con músicos y cantantes del pueblo.

En 1943, ya licenciado, volvió a su pueblo donde, durante un breve periodo de tiempo, dirigió la Unión Musical de Benidorm. Bajo su batuta sonó por primera vez en 1944 el himno de la ciudad. También fue director de las bandas de La Nucia y Finestrat.

Fue compositor de varias obras musicales como *Ay mi suegra*, *Ave María*, *Mosaico*, *Alma de músico*, *Fogueres en Benidorm* o *Falles en Benidorm*.

El galardón se le concedió por su dedicación a la música y su contribución al desarrollo de este arte en nuestra ciudad.

2009

UNIÓ MUSICAL DE BENIDORM

Fundada en 1925.

El 3 de juny de 1926, es va presentar oficialment al poble com a Filharmònica de Benidorm sota la direcció del mestre Vives. Després de la seua escissió en dos bandes amb la Guerra Civil, va desaparèixer. Finalitzat el conflicte i ja com a Unió Musical de Benidorm, en va ressorgir de nou el 1942.

Des dels anys cinquanta del segle passat, han format part de la Unió nombrosos Intèrprets. Hui dia compta amb una banda simfònica de 110 músics no professionals i una escola amb uns 160 alumnes.

Ha participat en programes de Televisió Espanyola i d'altres organismes de radiotelevisió europeus. Ha actuat en el Gran Casino Barrière Deauville (França), en el Festival Internacional de Bandes Filharmòniques de Loures (Portugal) i davant el papa Joan Pau II en l'estadi Santiago Bernabéu de Madrid.

La Unió Musical posseïx la Medalla Corporativa com a primera entitat cultural de la ciutat. Alguns dels seus directors més excel·lents són, Jaume Saval, José Fuster Llorens, Bernabé Sanchís Porta, Rafael Doménech Pardo o l'actual, Rafa Gómez Parra.

El guardó va reconèixer la contribució de la Unió Musical a la música i a la labor pedagògica dels futurs músics a la nostra ciutat.

Fundada en 1925.

El 3 de junio de 1926, se presentó oficialmente al pueblo como Filarmónica Benidormense bajo la dirección del maestro Vives. Tras su escisión en dos bandas con la Guerra Civil, desapareció. Finalizado el conflicto y ya como Unión Musical de Benidorm, resurgió de nuevo en 1942.

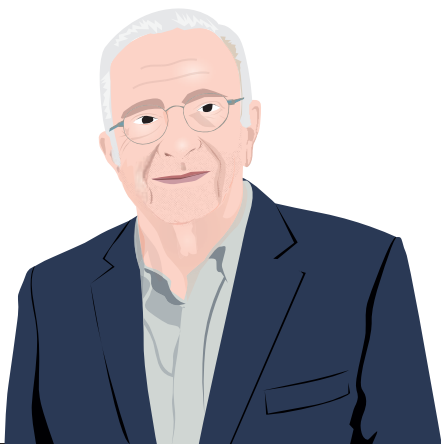
Desde los años 50 del siglo pasado, han formado parte de la Unión numerosos Intérpretes, contando hoy día con una banda sinfónica de 110 músicos no profesionales y una escuela con unos 160 alumnos.

Ha participado en programas de Televisión Española y en otros organismos de radiotelevisión europeos. Ha actuado en el Gran Casino Barrière Deauville (Francia), en el Festival Internacional de Bandas Filarmónicas de Loures (Portugal) y ante el papa Juan Pablo II en el estadio Santiago Bernabéu de Madrid.

La Unión Musical posee la Medalla Corporativa como primera entidad cultural de la ciudad. Algunos de sus directores más sobresalientes son, Jaume Saval, José Fuster Llorens, Bernabé Sanchís Porta, Rafael Doménech Pardo o el actual, Rafa Gómez Parra.

El galardón reconoció la contribución de la Unión Musical a la música y a la labor pedagógica de los futuros músicos en nuestra ciudad.

2009

RAFAEL ALEMANY FERRER

Benidorm, 1952.

Llicenciat en Filologia Hispànica per la Universitat Autònoma de Barcelona, amb Premi Extraordinari (1975); doctor per la Universitat d'Alacant (UA), amb Premi Extraordinari (1981); i catedràtic de Filologia Catalana (especialitat de Literatura Medieval) de la UA, ha desenvolupat la seua activitat investigadora i docent des de 1975, tant en esta última institució com en l'Autònoma de Barcelona i la Universitat de València.

El setembre de 2023, poc abans de la seua jubilació, va ser nomenat professor emèrit de la UA.

Ha escrit nombrosos assajos, la majoria entorn d'autors i obres valencianes, balears i catalanes de l'Edat Mitjana, en particular sobre els grans clàssics del Segle d'Or valencià com el *Tirant lo Blanch*, de Joanot Martorell i les creacions d'Ausiàs March, Isabel de Villena o Joan Roís de Corella.

Ha sigut col·laborador del *Nou diccionari 62 de literatura catalana* i del *Diccionari històric espanyol*, de la Reial Acadèmia de la Història. Va ser membre de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, adscrit a les seccions de Gramàtica i de Lexicografia, i de la Comissió del Diccionari normatiu valencià en qualitat de secretari.

Autor de nombrosos articles sobre Benidorm, la seua història, els seus personatges i els seus fets més rellevants, va ser un dels creadors del Diccionari de Benidorm.

El guardó se li va concedir per la defensa, promoció i divulgació de la nostra cultura, així com de les nostres senyes d'identitat com a poble.

Benidorm, 1952.

Licenciado en Filología Hispánica por la Universidad Autónoma de Barcelona, con Premio Extraordinario (1975); doctor por la Universidad de Alicante (UA), con Premio Extraordinario (1981); y catedrático de Filología Catalana (especialidad de Literatura Medieval) de la UA, ha desarrollado su actividad investigadora y docente desde 1975, tanto en esta última institución como en la Autónoma de Barcelona y la Universidad de València.

En septiembre de 2023, poco antes de su jubilación, fue nombrado profesor emérito de la UA.

Ha escrito numerosos ensayos, la mayoría en torno a autores y obras valencianas, balears y catalanas de la Edad Media, en particular sobre los grandes clásicos del Siglo de Oro valenciano como el *Tirant lo Blanch*, de Joanot Martorell y las creaciones de Ausiàs March, Isabel de Villena o Joan Roís de Corella.

Ha sido colaborador del *Nou diccionari 62 de literatura catalana* y del *Diccionario histórico español*, de la Real Academia de la Historia. Fue miembro de la Acadèmia Valenciana de la Llengua, adscrito a las secciones de Gramàtica y de Lexicografia, y de la Comissió del *Diccionari normatiu valencià* en calidad de secretario.

Autor de numerosos artículos sobre Benidorm, su historia, sus personajes y sus hechos más relevantes, fue uno de los autores que participó en la confección del *Diccionari de Benidorm*.

El galardón se le concedió por la defensa, promoción y divulgación de nuestra cultura, así como de nuestras señas de identidad como pueblo.

COLEGIO PÚBLICO AUSIÀS MARCH

Centre educatiu pioner en l'ensenyament del valencià amb la implantació de la primera línia educativa en la nostra llengua a Benidorm, creada en 1983.

Al llarg de dècades, milers d'alumnes n'han passat per les seues aules i han après a comunicar-se, llegir i escriure en valencià, coneixent així la llengua parlada pels seus antecessors gràcies a la labor d'un equip humà entregat a este objectiu.

Entre les accions impulsades pel centre per a la difusió de la cultura local es troba la representació de l'obra de Pere Maria Orts i Bosch *El descobriment de la Mare de Déu* a Benidorm, escenificada per l'alumnat de l'últim curs de Primària en nombroses ocasions.

El guardó va reconèixer el paper del centre en la defensa, promoció i divulgació de la nostra cultura, així com de les nostres senyes d'identitat com a poble.

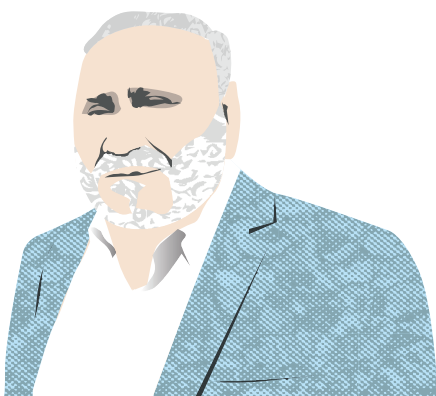
Centro educativo pionero en la enseñanza del valenciano con la implantación de la primera línea educativa en nuestra lengua en Benidorm, creada en 1983.

A lo largo de las décadas, miles de alumnos que han pasado por las aulas del centro han aprendido a comunicarse, leer y escribir en valenciano, conociendo así la lengua hablada por sus antecesores gracias a la labor de un equipo humano entregado a este objetivo.

Entre las acciones impulsadas por el centro para la difusión de la cultura local está la representación de la obra de Pere Mª Orts i Bosch *El descobriment de la Mare de Déu* a Benidorm, escenificada por el alumnado del último curso de Primaria en numerosas ocasiones.

El galardón reconoció el papel del centro en la defensa, promoción y divulgación de nuestra cultura, así como de nuestras señas de identidad como pueblo.

2010

MIGUEL RIBES SOGORB

Alacant, 1942.

De caràcter bohemí, va viure en ciutats com Bilbao, Barcelona o París fins que, finalment, va fixar la seua residència a Benidorm.

Tota la seua vida ha estat marcada per la passió a la pintura. Amb catorze anys va entrar com a aprenent en el taller del seu oncle Rafael Muñoz, autor dels grans cartells de cinema i teatre que il·lustraven les estrenes dels anys cinquanta. Va ampliar els seus coneixements a l'Escola Professional de Belles Arts d'Alacant sota la docència de mestres com Gastón Castelló, Pérez Gil o Manuel Baeza.

Va desenvolupar una intensa trajectòria professional en les quals destaquen exposicions, restauracions i murals. En les seues obres ha sabut plasmar sentiments, tradicions i llocs propis de la història de Benidorm com el *castellum* romà del Tossal de la Cala, l'almadraba, el Castell o la Trobada de la Mare de Déu, entre altres.

Així mateix, està fortament lligat a l'Associació Cultural Recreativa «La Barqueta».

El guardó se li va concedir per la preservació i divulgació de la nostra cultura, història i tradicions a través del seu mestratge artístic.

Alicante, 1942.

De carácter bohemio, vivió en ciudades como Bilbao, Barcelona o París hasta que, finalmente, fijó su residencia en Benidorm.

Toda su vida ha estado o marcada por la pasión a la pintura. Con 14 años entró como aprendiz en el taller de su tío Rafael Muñoz, autor de los grandes carteles de cine y teatro que ilustraban los estrenos de los años 50. Amplió sus conocimientos en la Escuela Profesional de Bellas Artes de Alicante bajo la docencia de maestros como Gastón Castelló, Pérez Gil o Manuel Baeza.

Desarrolló una intensa trayectoria profesional en las que destacan exposiciones, restauraciones y murales. En sus obras ha sabido plasmar sentimientos, tradiciones y lugares propios de la historia de Benidorm como el *castellum* romano del Tossal de la Cala, la almadraba, el Castell o la *Trobada de la Mare de Déu*, entre otros.

Asimismo, está fuertemente ligado a la Asociación Cultural Recreativa «La Barqueta».

El galardón se le concedió por la preservación y divulgación de nuestra cultura, historia y tradiciones a través de su maestría artística.

JOSÉ OROZCO LLORCA “PEPE XOROLL”

Benidorm, 1924 – 2011

Des de molt xicotet va mostrar una gran habilitat musical i en els seus anys de joventut va formar un grup amb el qual cantava ranxeres i cançons de l'època.

Com a propietari de l'embarcació «La Pastissera», va treballar com a patró de vaixell en la pràctica de dos de les arts de pesca autòctones més tradicionals: la tarrafa i la traïnya.

En 1956 va entrar a formar part de l'Ajuntament de Benidorm com a funcionari on, entre altres funcions, es va responsabilitzar de plusvàlues, estadístiques i va col·laborar en l'organització del Festival Espanyol de la Cançó.

Va saber combinar les tasques administratives amb la seua passió per la música, sent un dels fundadors de la Coral de Benidorm en 1981, en la qual va intervindre com a tenor solista. També va fundar la Schola Cantorum de l'Església de Sant Jaume i Santa Anna, de la qual va ser director.

En la seua trajectòria, sempre va ser present el seu amor per Benidorm i per les seues tradicions, així com la seua infatigable labor en pro de la cultura.

El guardó se li va concedir per la seua dedicació a l'activitat cultural de la nostra ciutat, especialment en el camp de la música

Benidorm, 1924 – 2011

Desde muy pequeño mostró una gran habilidad musical y en sus años de juventud formó un grupo con el que cantaba rancheras y canciones de la época.

Como propietario de la embarcación «La Pastissera», trabajó como patrón de barco en la práctica de dos de las artes de pesca más autóctonas y tradicionales: la tarrafa y la traïña.

En 1956 entró a formar parte del Ayuntamiento de Benidorm como funcionario donde, entre otras funciones se responsabilizó de la gestión de plusvalías y, estadísticas, y fue parte activa de la organización del Festival Español de la Canción.

Supo combinar las labores administrativas con su pasión por la música, siendo uno de los fundadores de la Coral de Benidorm en 1981, en la que intervino como tenor solista. También fundó la Schola Cantorum de la Iglesia de Sant Jaume i Santa Anna, de la que fue director.

En su trayectoria, siempre estuvo presente su amor por Benidorm y por sus tradiciones, así como su infatigable labor en pro de la cultura.

El galardón se le concedió por su dedicación a la actividad cultural de nuestra ciudad, especialmente en el campo de la música.

2011

**Societat Musical
l'Illa de Benidorm**

SOCIETAT MUSICAL L'ILLA DE BENIDORM

Fundada en 1997

L'agrupació té per objectiu la difusió del patrimoni musical i cultural valencià. Al llarg de la seua curta, però intensa trajectòria, ha sigut guardonada amb el primer premi i menció d'honor en tots els certàmens als quals ha concorregut en els àmbits provincial, autonòmic i nacional, l'últim d'ells en 2021.

Entre els seus projectes, destaca la gravació de set discos compactes (CD) de diferents gèneres musicals: música simfònica, moros i cristians, Festes Majors Patronals i de Setmana Santa.

Dirigida en l'actualitat per Felipe Juan Lanuza Morales, totes les seues actuacions tracten de dignificar la música intentant transmetre al mateix temps un profund amor per la nostra ciutat, les seues gents i els seus costums.

El guardó va reconèixer el lliurament de l'entitat a la preservació de les nostres tradicions culturals en el camp de la música.

Fundada en 1997

La agrupación tiene por objetivo la difusión del patrimonio musical y cultural valenciano. A lo largo de su corta, pero intensa trayectoria, ha sido galardonada con el primer premio y mención de honor en todos los certámenes a los que ha concurrido a nivel provincial, autonómico y nacional, el último de ellos en 2021.

Entre sus proyectos destacan la grabación de siete discos compactos (CD) de diferentes géneros musicales: música sinfónica, moros y cristianos, Festes Majors Patronals y de Semana Santa.

Dirigida en la actualidad por Felipe Juan Lanuza Morales, todas sus actuaciones tratan de dignificar la música intentando transmitir al mismo tiempo un profundo amor por nuestra ciudad, sus gentes y sus costumbres.

El galardón reconoció la entrega de la entidad a la preservación de nuestras tradiciones culturales en el campo de la música.

2011

VICENTE LLORCA ZARAGOZA

Benidorm, 1913 – 2009

Membre d'una distingida família de marins mercants, ha sigut un dels intel·lectuals més destacats del Benidorm del segle XX.

Va desenvolupar la seua activitat professional amb passió i perícia en l'àmbit de la biblioteconomia i de la documentació. En 1958 va fundar l'Arxiu Històric Provincial d'Albacete que va dirigir fins al 1961, alhora que va promoure la creació de biblioteques públiques de dalt a baix d'esta província manchega.

A Madrid va ocupar la direcció de la Biblioteca del Ministeri de Treball entre 1963 i 1966, any en què va ser nomenat sotsinspector general de Biblioteques. En 1968 accedix a la direcció de la Biblioteca General de la Universitat Autònoma de Madrid, càrrec que ostenta fins a 1982. Finalment, ingressa en el cos de bibliotecaris de les Corts Generals, exercint de director de la Biblioteca del Senat des de 1978 fins a la seua jubilació en 1983.

Malgrat tindre la seua residència a Madrid, mai es va desvincular del seu Benidorm natal, venint any rere any a gaudir de les seues vacances en la finca familiar de l'Hort de Colón, hui propietat municipal.

El guardó se li va concedir per la seua gran estima per Benidorm, pel seu passat i tradicions i per les seues gents que li van impulsar a escriure els seus inèdits apunts sobre la història local de Benidorm del segle XIX.

Benidorm, 1913 – 2009

Miembro de una distinguida familia de marinos mercantes, ha sido uno de los intelectuales más destacados del Benidorm del siglo XX.

Desarrolló su actividad profesional con pasión y pericia en el ámbito de la biblioteconomía y de la documentación. En 1958 funda el Archivo Histórico Provincial de Albacete que dirigió hasta el 1961, a la vez que promovió la creación de bibliotecas públicas a lo largo y ancho de esta provincia manchega.

En Madrid ocupa la dirección de la Biblioteca del Ministerio de Trabajo entre 1963 y 1966, año en que es nombrado subinspector general de Bibliotecas. En 1968 accede a la dirección de la Biblioteca General de la Universidad Autónoma de Madrid, cargo que ostenta hasta 1982. Finalmente, ingresa en el cuerpo de bibliotecarios de las Cortes Generales, ejerciendo de director de la Biblioteca del Senado desde 1978 hasta su jubilación en 1983.

A pesar de tener su residencia en Madrid, nunca se desvinculó de su Benidorm natal, viniendo todos los años a disfrutar de sus vacaciones en la finca familiar del Hort de Colón, hoy de propiedad municipal.

El galardón se le concedió por su gran estima por Benidorm, por su pasado y tradiciones y por sus gentes que le impulsaron a escribir sus inéditos apuntes sobre la historia local de Benidorm del siglo XIX.

CLUB DE PILOTA DE BENIDORM

Fundat en 1983.

El joc de pilota ocupa, sense cap dubte, un lloc destacat a la ciutat de Benidorm en la qual es practicava des de sempre en carrers com la Costera del Camp, Sant Pere, Sant Andreu, l'Almadrava o el Passeig de la Carretera, entre altres.

Alguns dels pilotaris més destacats de Benidorm van ser Gaspar i Andreu Alemany, Vicent Farach, Miguel Bayona, Jaume i Miquel Pérez, Maties Ortuño, Manuel Antón o José Pérez Devesa, així com uns altres més jòvens que van participar en competicions organitzades en altres localitats i fora d'Espanya.

Més recentment, cal destacar figures com Rodrigo Sebastiá Alonso, jugador professional d'escala i corda conegut com a Pere Roc II, que de campionats del món absoluts en té dos i els mateixos en l'àmbit europeu; José Luis Calvo Segura, amb eixos mateixos títols internacionals; o Paco Juan Navarrete, campió d'Europa en tres ocasions en categories juvenils.

En el Club de Pilota es formen gran quantitat de jòvens que tant en el carrer de pilota 'José Pérez Devesa' del Palau d'Esports l'Illa de Benidorm, com en les instal·lacions del Trinquet 'Vicente Pérez Devesa' de Benidorm, poden practicar l'esport de manera amateur o professional.

El guardó va reconèixer l'aportació del club al manteniment de les tradicions culturals valencianes reflectides en esta modalitat esportiva.

Fundado en 1983.

El juego de pilota ocupa, sin lugar a dudas, un lugar destacado en la ciudad de Benidorm en la que se practicaba desde siempre en calles como la Costera del Campo, Sant Pere, Sant Andreu, l'Almadrava o Paseo de la Carretera, entre otras.

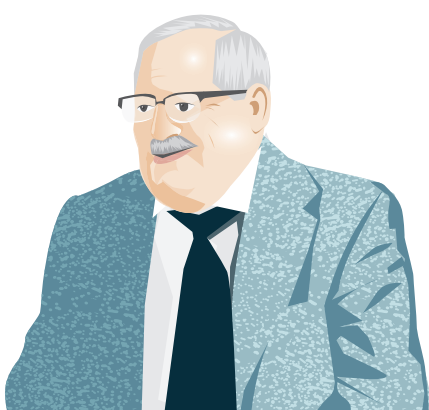
Algunos de los pelotaris más destacados de Benidorm fueron Gaspar y Andreu Alemany, Vicent Farach, Miguel Bayona, Jaume y Miquel Pérez, Maties Ortuño, Manuel Antón o José Pérez Devesa, así como otros más jóvenes que participaron en competiciones organizadas en otras localidades y fuera de España.

Más recientemente, destacar a figuras como Rodrigo Sebastiá Alonso, jugador profesional de 'escala i corda' conocido como Pere Roc II, que suma dos campeonatos del mundo absolutos y los mismos a nivel europeo; José Luis Calvo Segura, con estos mismos títulos internacionales; o Paco Juan Navarrete, campeón de Europa en tres ocasiones en categorías juveniles.

En el Club de Pilota se forman gran cantidad de jóvenes que tanto en el Carrer de pilota 'José Pérez Devesa' del Palau d'Esports l'Illa de Benidorm, como en las instalaciones del Trinquet 'Vicente Pérez Devesa' de Benidorm, pueden practicar este deporte de manera amateur o profesional.

El galardón reconoció la aportación del club al mantenimiento de las tradiciones culturales valencianas reflejadas en esta modalidad deportiva.

2012

JAUME ANTÓN GRAU

Benidorm, 1944- 2023

Gran amant de la música, va demostrar, al llarg de la seua àmplia trajectòria vital, un total lliurament per la cultura valenciana i, molt especialment, per la de Benidorm, arribant a ocupar la presidència de la Unió Musical de Benidorm des de l'any 1984 al 2004. En reconeixement de la seua implicació amb la societat musical, va rebre el nomenament de president d'honor de l'entitat que va ostentar fins a la seua defunció.

Com a gran amant que va ser de la gastronomia autòctona va participar activament amb la Barraca Festera de Benidorm en l'elaboració del nostre benvolgut Arròs amb fesols, que es podia degustar cada any en la festivitat del 9 d'Octubre i el concurs anual el qual va ser batejat, l'any 2006, com de "Jaume Antón".

El guardó se li va concedir pel seu defensa de les nostres tradicions musicals i gastronòmiques.

Benidorm, 1944- 2023

Gran amante de la música, demostró, a lo largo de su amplia trayectoria vital, una total entrega por la cultura valenciana y, muy especialmente, por la de Benidorm, llegando a ocupar la presidencia de la Unión Musical de Benidorm desde el año 1984 al 2004. En reconocimiento a su implicación con la sociedad musical, recibió el nombramiento de presidente de honor de la entidad que ostentó hasta su fallecimiento.

Como gran amante que fue de la gastronomía autóctona participó activamente con la Barraca Festera de Benidorm en la elaboración de nuestro querido *Arròs amb fesols*, que se podía degustar todos los años en la festividad del 9 d'Octubre y cuyo concurso anual fue bautizado, desde el año 2006, con el nombre de "Jaume Antón".

El galardón se le concedió por su defensa de nuestras tradiciones musicales y gastronómicas.

2013

PASQUAL ALMIÑANA OROZCO

Benidorm, 1953.

Llicenciat i doctor en Filologia per les universitats de Barcelona i Alacant, ha sigut professor numerari de Llengua i Literatura Valenciana en l'IES Pere Maria Orts i Bosch de Benidorm des de 1984 fins a 2013, any de la seua jubilació.

N'ha dut a terme nombroses investigacions científiques sobre la toponímia i l'antroponímia de Benidorm. En estes disciplines ocupa un lloc privilegiat la seua obra *Els topònims de Benidorm* (2001), resultat de la seua tesi doctoral en la qual va estudiar exhaustivament tots els noms d'accidents geogràfics, places, carrers, partides i altres llocs del nostre poble des de l'any 1321 fins a 1955.

Dins de la seua faceta divulgativa, cal esmentar col·laboracions en la Revista Oficial de Festes Patronals de Benidorm, tant sobre la seua especialitat acadèmica com de temàtica literària, entre els quals en destaquen els dedicats als poemes de Miquel Pérez *La panadera* i la poetessa internacional Sylvia Plath.

Pasqual Almiñana acredita també una interessant activitat poètica. Fruit d'ella són els poemaris *Parts d'una part* (1977), *Poemes d'abril a la ciutat i d'altres trànsits* (1980) o *Tanit* (1991).

Va participar en la confecció del *Diccionari de Benidorm* al costat d'altres guardonats amb la Distinció Cultural 'Ciutat de Benidorm', **concedida en este cas per la seua aportació al coneixement de la toponímia i antroponímia de Benidorm i per la seua notable activitat divulgativa sobre aspectes relacionats amb la nostra ciutat.**

Benidorm, 1953.

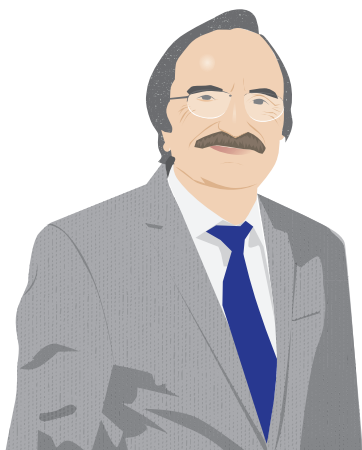
Licenciado y doctor en Filología por las universidades de Barcelona y Alicante, ha sido profesor numerario de Llengua i Literatura Valenciana en el IES Pere Maria Orts i Bosch de Benidorm desde 1984 hasta 2013, año de su jubilación.

Ha llevado a cabo numerosas investigaciones científicas sobre la toponimia y la antroponimia de Benidorm. En estas disciplinas ocupa un lugar privilegiado su obra *Els topònims de Benidorm* (2001), resultado de su tesis doctoral en la que estudió exhaustivamente todos los nombres de accidentes geográficos, plazas, calles, partidas y otros lugares de nuestro pueblo desde el año 1321 hasta 1955.

Dentro de su faceta divulgativa, se deben mencionar colaboraciones en la Revista Oficial de Festes Patronals de Benidorm, tanto sobre su especialidad académica como de temática literaria, entre los que cabe destacar los dedicados a los poemas de Miquel Pérez *La panadera* y la poetisa internacional Sylvia Plath.

Pasqual Almiñana acredita también una interesante actividad poética. Fruto de ella son los poemarios *Parts d'una part* (1977), *Poemes d'abril a la ciutat i d'altres transits* (1980) o *Tanit* (1991).

Participó en la confección del *Diccionari de Benidorm* junto a otros galardonados con la Distinció Cultural 'Ciutat de Benidorm', **concedida en su caso por su aportación al conocimiento de la toponimia y antroponimia de Benidorm y por su notable actividad divulgativa sobre aspectos relacionados con nuestra ciudad.**

RAFAEL DOMÉNECH PARDO

Anna (València), 1942.

Va iniciar els seus estudis musicals amb el mestre Vicente Marín Pronzo, destacant com a saxofonista, instrument del qual obtindria, temps després, el títol de professor amb les màximes qualificacions. Va cursar estudis superiors de música en els conservatoris de València, Alacant i Madrid que en va complementar amb uns altres en diferents països.

En el camp de la composició, té més de quaranta obres de diferents gèneres, algunes d'elles premiades i editades. En destaquen, el pasdoble *Festa a Benidorm*, himne oficial de les Festes Majors Patronals. Ha sigut convidat en nombrosos concerts de bandes de música de la Comunitat Valenciana i va ser seleccionat per a dirigir els de clausura en festivals com el de Música Contemporània d'Alacant o el de Pasqua de Cervera (Lleida).

En 1979 va guanyar la plaça de professor municipal de música de Benidorm per concurs oposició lliure. Ha sigut director de la Banda Juvenil Provincial d'Alacant, de l'Escola Comarcal de la Marina Baixa i director fundador de l'Agrupació Coral de Benidorm i del Conservatori Municipal de Música «José Pérez Barceló».

Cal destacar les seues actuacions en diversos premis i concerts com els realitzats per RTVE, el recital retransmés per la televisió suïssa, el del Gran Casino Barrière Deauville (França) o el Festival Internacional de Bandes Filharmòniques de Loures (Portugal).

El guardó se li va concedir pels seus mèrits a favor de la cultura musical.

Anna (València), 1942.

Inició sus estudios musicales con el maestro Vicente Marín Pronzo, destacando como saxofonista, instrumento del cual obtendría, tiempo después, el título de profesor con las máximas calificaciones. Cursó estudios superiores de música en los conservatorios de València, Alicante y Madrid que complementó con otros en diferentes países.

En el campo de la composición, tiene más de cuarenta obras de diferentes géneros, algunas de ellas premiadas y editadas. Destaca, entre ellas, el pasodoble *Fiesta en Benidorm*, himno oficial de les Festes Majors Patronals. Ha sido invitado en numerosos conciertos de Bandas de Música de la Comunitat Valenciana y fue seleccionado para dirigir los de clausura en festivales como el de Música Contemporánea de Alicante o el de Pascua de Cervera (Lleida).

En 1979 ganó la plaza de profesor municipal de música de Benidorm por concurso oposición libre. Ha sido director de la Banda Juvenil Provincial de Alicante, de la Escuela Comarcal de la Marina Baixa y director fundador de la Agrupación Coral de Benidorm y del Conservatorio Municipal de Música «José Pérez Barceló».

Caben destacar sus actuaciones en diversos premios y conciertos como los realizados por RTVE, el recital retransmitido por la televisión suiza, el del Gran Casino Barrière Deauville (Francia) o el Festival Internacional de Bandas Filarmónicas de Loures (Portugal).

El galardón se le concedió por sus méritos a favor de la cultura musical.

2015

FRANCISCO AMILLO ALEGRE

Vila-real (Castelló), 1948.

Llicenciat en Filosofia i Lletres (Secció d'Història) per la Universitat de València, ha sigut catedràtic de Geografia i Història d'Ensenyament Secundari i ha exercit la docència en instituts de la Marina Baixa des de 1978 fins a la seua jubilació en 2010, sent director de l'IES Beatriu Fajardo de Mendoza des de la seua creació com a institut número 4 de Benidorm.

En 2004 va ser nomenat professor associat de la Universitat Miguel Hernández en la qual va impartir l'assignatura de Teoria i Història de l'Art en la Facultat de Belles Arts del Campus d'Altea. Destaquen les seues investigacions científiques sobre la història de Benidorm i, particularment, sobre Beatriu Fajardo de Mendoza; així com el procés de l'arribada i organització de l'aigua a Benidorm. Estes investigacions van donar lloc a l'obra *Beatriu Fajardo de Mendoza i la Carta de Poblament de Benidorm, 1666* (2003).

En 2012 va publicar la seua obra *Història de Benidorm dels orígens a 1960 i cinc anys després va veure la llum La Segona República i la Guerra Civil a Benidorm*.

També és ressenyable la seua faceta divulgativa, a través de les seues contribucions en llibres de festes com els de les Festes Majors Patronals, Moros i Cristians, La Cala de Finestrat, i altres. Així mateix, ha dirigit el projecte d'investigació didàctica, finançat per la caixa d'Estalvis del Mediterrani, *L'aigua a la Marina Baixa*. Durant una dècada va estar al capdavant de l'Associació Cultural Agoraben i des de 2014 manté el blog *Histobenidorm*, que arreplega nombroses entrades sobre molts diversos temes relacionats amb la nostra ciutat.

El guardó se li va concedir per les seues investigacions científiques entorn de la història de Benidorm i per la seua notable activitat divulgativa al voltant d'estes investigacions.

Vila-Real (Castelló), 1948.

Licenciado en Filosofía y Letras (Sección de Historia) por la Universitat de València, ha sido catedrático de Geografía e Historia de Enseñanza Secundaria y ha ejercido la docencia en institutos de la Marina Baixa desde 1978 hasta su jubilación en 2010, siendo director del IES Beatriz Fajardo de Mendoza desde su creación como instituto número 4 de Benidorm.

En 2004 fue nombrado profesor asociado de la Universidad Miguel Hernández en la que impartió la asignatura de Teoría e Historia del Arte en la Facultad de Bellas Artes del Campus de Altea.

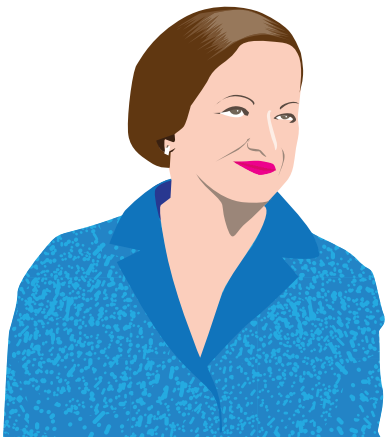
Destacan sus investigaciones científicas sobre la historia de Benidorm y, particularmente, sobre Beatriz Fajardo de Mendoza; así como el proceso de la llegada y organización del agua en Benidorm. Estas investigaciones dieron lugar a la obra *Beatriu Fajardo de Mendoza i la Carta de Poblament de Benidorm, 1666* (2003).

En 2012 publicó su obra *Historia de Benidorm de los orígenes a 1960 y cinco años después vio la luz La Segunda República y la Guerra Civil en Benidorm*.

También es reseñable su faceta divulgativa, a través de sus contribuciones en libros de fiestas como los de las Festes Majors Patronals, Moros y Cristianos, La Cala de Finestrat, y otros. Asimismo, ha dirigido el proyecto de investigación didáctica, financiado por la caja de Ahorros del Mediterráneo, *L'aigua en la Marina Baixa*. Durante una dècada estuvo al frente de la Asociación Cultural Agoraben y desde 2014 mantiene el blog *Histobenidorm*, que recoge numerosas entradas sobre muy diversos temas relacionados con nuestra ciudad.

El galardón se le concedió por sus investigaciones científicas en torno a la historia de Benidorm y por su notable actividad divulgativa en torno a estas investigaciones.

2016

BÁRBARA ALEMANY BARCELÓ

Benidorm, 1951.

Llicenciada en Filologia Anglesa i catedràtica d'Anglès, des de 1980 va exercir la docència en l'IES Pere Maria Orts i Bosch de Benidorm, on va ser titular del Departament d'Anglès fins a la seua jubilació en 2011. Va fer cursos de postgrau en les universitats britàniques de Manchester i de Cambridge i va obtindre en 1991 el certificat de la Royal Society of Arts per al professorat d'anglès. És autora de publicacions sobre didàctica d'esta llengua en revistes especialitzades i del projecte *English Language Gymkhana*, publicat en 1996 per l'editorial Oxford University Press, la més gran del món. En 1987 va ser la primera dona mantenedora de l'acte de Coronació de les reines i dames d'honor de les Festes Majors Patronals de Benidorm. En el terreny literari, és coautora, juntament amb Pasqual Almiñana, de *Biografia de Pere Maria Orts i Bosch* (2004), i amb Charles Wilson d'*El Castell de Benidorm* (2005) i *L'Església de Sant Jaume i Santa Anna*. Va ser, a més, una de les autores del *Diccionari de Benidorm*.

El guardó se li va concedir per la seua labor docent i les seues contribucions a la investigació i divulgació de la història de la nostra ciutat.

Benidorm, 1951.

Licenciada en Filología Inglesa y catedrática de Inglés, desde 1980 ejerció la docencia en el IES Pere Maria Orts i Bosch de Benidorm, donde fue titular del Departamento de Inglés hasta su jubilación en 2011. Realizó cursos de postgrado en las universidades británicas de Manchester y de Cambridge y obtuvo en 1991 el certificado de la Royal Society of Arts para el profesorado de inglés. Es autora de publicaciones sobre didáctica de esta lengua en revistas especializadas y del proyecto *English Language Gymkhana*, publicado en 1996 por la editorial Oxford University Press, la más grande del mundo. En 1987 fue la primera mujer mantenedora del acto de Coronación de las reinas y damas de honor de las Festes Majors Patronals de Benidorm. En el terreno literario, es coautora, junto a Pasqual Almiñana, de *Biografía de Pere Maria Orts i Bosch* (2004), y con Charles Wilson de *El Castell de Benidorm* (2005) y *L'Església de Sant Jaume i Santa Anna*. Fue, además, una de las autoras del *Diccionari de Benidorm*.

El galardón se le concedió por su labor docente y sus contribuciones a la investigación y divulgación de la historia de nuestra ciudad.

2017

FRANCESC XAVIER LLORCA IBI

Benidorm, 1964.

Llicenciat en Filologia Hispànica i doctor en Filologia Catalana per la Universitat d'Alacant, ha sigut professor numerari de valencià d'Educació Secundària des de 1989 fins a 2007.

En 1999 es va incorporar a la Universitat d'Alacant, primer com a professor associat, després com a professor contractat doctor i, finalment, com a professor universitari numerari. Al campus, va ostentar el càrrec de vicedegà de la facultat d'Educació de 2009 a 2017 i el seu valor com a docent en va ser reconegut pel Consell Social d'esta institució acadèmica.

És autor d'investigacions sobre aspectes etnolingüístics propis de Benidorm i la seua comarca fruit d'això són les seues obres *El llenguatge Mariner de la Marina* (2000), *Llengua d'arraix. La parla almadravera valenciana* (2008) o *Talassonímia dels mariners de Benidorm* (1991), entre altres. En destaquen també els seus treballs divulgatius en altres àmbits, com la seua acurada edició del poemari de Josep Zaragoza Pérez, «Pep, El Carreró». De la Cala al Racó. *Poesies benidormeres* (1997) així com les seues contribucions en treballs col·lectius com *Quico, un gentleman amb càmera* (1999), *L'IES l'Almadrava. Un futur per a un poble* (2011), *La parla dels nauxers: un llenguatge d'elit* (2018), *Gat Vell: dites marineres* (2019) o *Peix i sal: història lèxica de la saladura* (2023). Més recentment ha col·laborat amb un altre premiat, Jaume Fuster, en l'elaboració del *Plànol Toponímic de la Serra Gelada i les Penyes de l'Albir*.

Ha exercit docència en l'IES l'Almadrava de Benidorm, i és membre de la Unió Musical de Benidorm, de la Societat Musical l'Illa de Benidorm i de l'Agrupació Coral de Benidorm. Ha sabut sempre divulgar el seu extens coneixement a través de diferents conferències, la majoria de temàtica local.

El guardó se li va concedir per la seua labor docent i les seues contribucions a la investigació i divulgació de la història de la nostra ciutat.

Benidorm, 1964.

Licenciado en Filología Hispánica y doctor en Filología Catalana por la Universidad de Alicante, ha sido profesor numerario de valenciano de Educación Secundaria desde 1989 hasta 2007.

En 1999 se incorporó a la Universidad de Alicante, primero como profesor asociado, después como profesor contratado doctor y, finalmente, como profesor universitario numerario. En el campus, ostentó el cargo de vicedecano de la facultad de Educación de 2009 a 2017 y su valor como docente fue reconocido por el Consejo Social de esta institución académica.

Es autor de investigaciones sobre aspectos etnolingüísticos propios de Benidorm y su comarca fruto de ello son sus obras *El llenguatge Mariner de La Marina* (2000), *Llengua d'arraix. La parla almadravera valenciana* (2008) o *Talassonímia dels mariners de Benidorm* (1991), entre otras. También hay que destacar sus trabajos divulgativos en otros ámbito, como su cuidada edición del poemario de Josep Zaragoza Pérez, «Pep, El Carreró», *De la Cala al Racó. Poesies benidormeres* (1997) así como sus contribuciones en trabajos colectivos como *Quico, un gentleman amb càmera* (1999), *L'IES l'Almadrava. Un futur per a un poble* (2011), *La parla dels nauxers: un llenguatge d'elit* (2018), *Gat Vell: dites marineres* (2019) o *Peix i sal: història lèxica de la saladura* (2023). Más recientemente ha colaborado con otro premiado, Jaume Fuster, en la elaboración del *Plànol Toponímic de la Serra Gelada i les Penyes de l'Albir*.

Ha ejercido docencia en el IES l'Almadrava de Benidorm, y es miembro de la Unión Musical de Benidorm, de la Societat Musical l'Illa de Benidorm y de la Agrupació Coral de Benidorm. Ha sabido siempre divulgar su extenso conocimiento a través de diferentes conferencias, la mayoría de temática local.

El galardón se le concedió por su labor docente y sus contribuciones a la investigación y divulgación de la historia de nuestra ciudad.

2018

EUSEBI CHINER VIVES

València, 1958.

Llicenciat en Medicina i Cirurgia per la Universitat de València i doctor en Medicina *cum laude*. Ha sigut metge intern resident per oposició a l'Hospital Clínic Universitari de València. Va obtenir el títol d'especialista en Pneumologia en 1988 i des de 1994 és cap del Servei de Pneumologia de l'Hospital Universitari de Sant Joan d'Alacant i professor col·laborador de la Universitat Miguel Hernández.

Ha sigut vicepresident de la Comissió Nacional de Pneumologia, tutor docent del màster d'Esade (Escola Superior d'Administració i Direcció d'Empreses) en Lideratge i Planificació Estratègica de Societats Científiques 2009 i del màster Direcció d'Unitats Clíniques 2014. Ha participat en nombroses societats científiques i és autor o coautor de més de 200 treballs originals d'investigació en revistes nacionals i internacionals, de 400 comunicacions presentades a congressos nacionals i internacionals i participant en múltiples manuals de procediments, guies i documents de consens.

Cal destacar la seua labor d'investigació i divulgació d'aspectes relacionats amb Benidorm i la seua comarca, arreplegats en llibres i escrits com *Medicina màgica a les comarques de la Marina. Papers masculins i femenins o Panorama històric dels cinemes d'estiu a Benidorm. Misteris sense resoldre*, entre altres.

'Veí Exemplar' en 2017 a proposta del Consell Veïnal de Benidorm, és col·laborador habitual de la Revista Oficial de Festes Majors Patronals. Va formar part de la relació d'autors del *Diccionari de Benidorm*, així com de l'equip de comissaris de l'exposició *El llegat dels nostres marins. Benidorm i la Marina Mercant*. En relació amb esta matèria, va guanyar la primera edició del premi d'investigació històrica naval de la província d'Alacant "Miquel Llinares Barceló" amb el treball *Història de la Societat Espanyola de Salvament de Nàufrags i la seua relació amb els pràctics benidormers*.

El guardó se li va concedir per la seua labor d'investigació en el camp de la Medicina i la seua promoció de la història i la cultura locals.

València, 1958.

Licenciado en Medicina y Cirugía por la Universitat de València y doctor en Medicina *cum laude*. Ha sido médico interno residente por oposición en el Hospital Clínico Universitario de València. Obtuvo el título de especialista en Neumología en 1988 y desde 1994 es jefe del Servicio de Neumología del Hospital Universitario de San Juan de Alicante y profesor colaborador de la Universidad Miguel Hernández.

Ha sido vicepresidente de la Comisión Nacional de Neumología, tutor docente del máster de Esade (Escuela Superior de Administración y Dirección de Empresas) en Liderazgo y Planificación Estratègica de Sociedades Científicas 2009 y del máster Dirección de Unidades Clínicas 2014. Ha participado en numerosas sociedades científicas y es autor o coautor de más de 200 trabajos originales de investigación en revistas nacionales e internacionales, de 400 comunicaciones presentadas a congresos nacionales e internacionales y participante en múltiples manuales de procedimientos, guías y documentos de consenso.

Cabe destacar su labor de investigación y divulgación de aspectos relacionados con Benidorm y su comarca, recogidos en libros y escritos como *Medicina màgica a les comarques de la Marina. Papers masculins i femenins o Panorama històric dels cines d'estiu a Benidorm. Misteris sense resoldre*, entre otros.

'Vecino Ejemplar' en 2017 a propuesta del Consejo Vecinal de Benidorm, es colaborador habitual de la Revista Oficial de Festes Majors Patronals. Formó parte de la relación de autores del *Diccionari de Benidorm*, así como del equipo de comisarios de la exposición *El legado de nuestros marinos. Benidorm y la Marina Mercante*. En relación a esta materia, ganó la primera edición del premio de investigación histórica naval de la provincia de Alicante "Miquel Llinares Barceló" con el trabajo *Historia de la Sociedad Española de Salvamento de Náufragos y su relación con los prácticos benidormenses*.

El galardón se le concedió por su labor de investigación en el campo de la Medicina y su promoción de la historia y la cultura locales.

2019

FRANCISCO PÉREZ BAYONA “QUICO, EL FOTÓGRAFO”

Barcelona, 1933.

De família molt arrelada al món de la mar i a la Companyia Transatlàntica, va passar la seua infància i adolescència a Barcelona, combinant-les amb estades a Benidorm.

Des de molt jove es va interessar per l'art de la fotografia arran que son pare li va regalar la seua primera càmera, una *Kodak Baby*. Després de cursar estudis en l'Escola de la Marina Mercant de la Mediterrània de Barcelona, en l'especialitat de Radiotelegrafia, la seua passió per la fotografia el va dur a matricular-se a l'Escola de Belles Arts de Barcelona on va finalitzar de manera brillant els estudis amb un reportatge fotogràfic del Ballet del Gran Teatre del Liceu.

En 1956 va obrir el seu primer estudi de fotografia a Benidorm, en el Passeig de la Carretera, 11 que va romandre obert fins al 1987. Durant més de tres dècades hi va retratar diverses generacions de benidormers. Fora d'ell –i fins a dates recents– ha capturat amb la seua càmera l'evolució de Benidorm i alguns dels seus episodis més destacats. Seua és la molt coneguda fotografia presa a la Platja de Ponent a l'actriu francesa Pascale Petit en un moment en el qual l'ús del biquini era molt controvertit.

A més de la seua faceta com a fotògraf, entre 1969 i 1976 va ser regidor d'Aprovisionaments, Mercats, Sanitat i Cementeris de l'Ajuntament de Benidorm.

El guardó se li va concedir pel testimoniatge gràfic de més de cinquanta anys de la vida de Benidorm i per la seua labor com a corresponsal gràfic de mitjans com l'Agència EFE, Diario Información, Levante-EMV, Las Provincias o Canfali.

Barcelona, 1933.

De familia muy arraigada al mundo de la mar y a la Compañía Trasatlántica, pasó su infancia y adolescencia en Barcelona, combinándolas con estancias en Benidorm.

Desde muy joven se interesa por el arte de la fotografía a raíz de que su padre le regalara su primera cámara, una *Kodak Baby*. Tras cursar estudios en la Escola de la Marina Mercant de la Mediterrània de Barcelona, en la especialidad de Radiotelegrafía, su pasión por la fotografía le llevó a matricularse en la Escuela de Bellas Artes de Barcelona donde finalizó de manera brillante los estudios con un reportaje fotográfico del Ballet del Gran Teatre del Liceu.

En 1956 abre su primer estudio de fotografía en Benidorm, en el Paseo de la Carretera, 11 que permaneció abierto hasta 1987. Durante más de tres décadas retrató en su estudio a varias generaciones de benidormenses; y fuera de él –y hasta fechas recientes– ha capturado con su cámara la evolución de Benidorm y algunos de sus episodios más destacado. Suya es la conocidísima fotografía tomada en la Playa de Poniente a la actriz francesa Pascale Petit en un momento en el que el uso del bikini era muy controvertido.

Además de su faceta como fotógrafo, entre 1969 y 1976 fue concejal de Aprovisionamientos, Mercados, Sanidad y Cementerios del Ayuntamiento de Benidorm.

El galardón se le concedió por el testimonio gráfico de más de 50 años de la vida de Benidorm y por su labor como corresponsal gráfico de medios como la Agencia EFE, Diario Información, Levante-EMV, Las Provincias o Canfali.

2020

AGRUPACIÓN CORAL DE BENIDORM

Fundada en 1981.

El seu origen es remunta a una iniciativa popular patrocinada per l'Ajuntament de Benidorm, l'antecedent immediat de la qual fou el cor parroquial. El mateix any de la seua fundació va celebrar el primer concert al Cinema Capitol sota la direcció de Rafael Doménech Pardo. Donada la gran assistència, el sendemà va haver-hi un segon.

Al llarg de més de quaranta anys, les veus de la coral s'han sentit per tota Espanya (Comunitat Valenciana, Andalusia, Múrcia, Galícia, País Basc, etc.) i Europa (França, Bèlgica, Itàlia, Alemanya, Àustria). L'Agrupació Coral de Benidorm ha actuat davant les càmeres d'RTVE, TV3 o la RAI italiana. Així mateix, ha col·laborat amb col·lectius musicals com la Unió Musical de Benidorm, la Societat Musical l'Illa de Benidorm o l'Orquestra de Cambra de la Marina. També ha participat en concerts en directe amb artistes de la talla de Lluís Llach, Julio Iglesias o Josep Carreras.

En 2006 va ser convidada al Festival de Salzburg (Àustria), ciutat natal de Wolfgang Amadeus Mozart amb motiu del 250 aniversari del seu naixement i en 2007 va estrenar el monodrama *Les hores buides*, de Ricardo Llorca, en la catedral de Berlín.

El guardó se li va concedir per la seua labor en favor de la música i per portar el nom de Benidorm a diferents ciutats del món mitjançant este art.

Fundada en 1981.

Su origen se remonta a una iniciativa popular patrocinada por el Ayuntamiento de Benidorm, cuyo antecedente inmediato era el coro parroquial. El mismo año de su fundación celebró el primer concierto en el Cine Capitol bajo la dirección de Rafael Doménech Pardo. Dada la gran asistencia, al día siguiente hubo un segundo.

A lo largo de más de 40 años, las voces de la coral se han escuchado por toda España (Comunitat Valenciana, Andalucía, Murcia, Galicia, País Vasco, etc.) y Europa (Francia, Bélgica, Italia, Alemania, Austria). La Agrupación Coral de Benidorm ha actuado ante las cámaras de RTVE, TV3 o la RAI italiana. Asimismo, ha colaborado con colectivos musicales como la Unión Musical de Benidorm, la Sociedad Musical l'Illa de Benidorm o la Orquesta de Cámara de La Marina. También ha participado en conciertos en directo con artistas de la talla de Lluís Llach, Julio Iglesias o Josep Carreras.

En 2006 fue invitada al Festival de Salzburgo (Austria), ciudad natal de Wolfgang Amadeus Mozart con motivo del 250 aniversario de su nacimiento y en 2007 estrenó el monodrama *Las horas vacías*, de Ricardo Llorca, en la catedral de Berlín.

El galardón se le concedió por su labor en favor de la música y por llevar el nombre de Benidorm a distintas ciudades del mundo a través de este arte.

2021

JOSÉ MARÍA ALBERO PÉREZ

Beneixama (Alacant), 1943.

Va estudiar Magisteri i Professorat d'Educació Física a l'escola madrilenya «Miguel Blasco Vilatela». En 1966 es va incorporar al Col·legi Internacional Lope de Vega de Benidorm on va exercir com a docent de les assignatures Dibuix, Matemàtiques i Educació Física fins a 1976. Eixe any va ingressar en el Departament de Disseny de l'Ajuntament de Benidorm, en el qual va treballar fins a la seua jubilació en 2008.

El seu interès per les arts plàstiques li va moure a cursar Belles Arts en la Universitat Miguel Hernández, on va continuar amb la seua carrera com a professor associat de l'especialitat de Dibuix. En els seus treballs destaquen els retrats, els paisatges i la pintura figurativa, i sobreix en el dibuix, l'aquarel·la, l'oli i les tècniques mixtes.

Ha exposat per tota la província d'Alacant i Espanya. A més, ha sabut projectar-se internacionalment amb exposicions a Nova York (1993) o Ciutat de Mèxic (2011).

Cal destacar també la seua faceta com a escultor i muralista urbà amb obres que es poden contemplar en el pont de l'Aigüera, el Museu Etnogràfic, el monument a les Festes Majors Patronals al Parc d'Elx o el dedicat a l'Armada Espanyola de la plaça de la Senyoria.

La pintura i la docència són dues de les seues passions que continua alimentant col·laborant com a professor amb associacions locals, com les "Amas de Casa de Benidorm".

El guardó se li va concedir pel seu brillant i meritòria carrera en el món de les arts plàstiques i la seua vinculació amb la ciutat de Benidorm.

Beneixama (Alicante), 1943.

Estudió Magisterio y Profesorado de Educación Física en la escuela madrileña «Miguel Blasco Vilatela». En 1966 se incorporó al Colegio Internacional Lope de Vega de Benidorm donde ejerció como docente de las asignaturas de Dibujo, Matemáticas y Educación Física hasta 1976. Ese año ingresó en el Departamento de Diseño del Ayuntamiento de Benidorm, en el que trabajó hasta su jubilación en 2008.

Su interés por las artes plásticas le movió a cursar Bellas Artes en la Universidad Miguel Hernández, donde continuó con su carrera como profesor asociado de la especialidad de Dibujo. En sus trabajos destacan los retratos, los paisajes y la pintura figurativa, y sobresale en el dibujo, la acuarela, el óleo y las técnicas mixtas.

Ha expuesto por toda la provincia de Alicante y España. Además, ha sabido proyectarse internacionalmente con exposiciones en Nueva York (1993) o Ciudad de México (2011).

Cabe destacar también su faceta como escultor y muralista urbano con obras que se pueden contemplar en el puente de la Aigüera, el Museo Etnográfico, el monumento a las Festes Majors Patronals en el Parque de Elche o el dedicado a la Armada Española de la Plaça de la Senyoria.

La pintura y la docencia son dos de sus pasiones que sigue alimentando colaborando como profesor con asociaciones locales, como las "Amas de Casa de Benidorm".

El galardón se le concedió por su brillante y meritoria carrera en el mundo de las artes plásticas y su vinculación con la ciudad de Benidorm.

JAUME FUSTER PÉREZ

Benidorm, 1970.

De 1991 a 1996 va cursar estudis de Ciències de la Informació, Imatge Visual i Auditiva en el Centre Universitari Sant Pau CEU de València on, en 1995, es va titular en Fotografia i Imatge a l'Escola Superior. En 2002 va aconseguir la Suficiència Investigadora en el Departament de Comunicació Audiovisual, Documentació i Història de l'Art de la Facultat de Belles Arts de la Universitat Politècnica de València, la qual cosa li va permetre obtenir en 2008, el doctorat cum laude. De la seua experiència en mitjans de comunicació i com a docent, en destaquen la labor com a productor i operador de càmera en diferents departaments de l'extinta Radiotelevisió Valenciana (RTVV), conferències sobre cetacis i medi ambient en els instituts de Benidorm o la seua faceta com a professor de Fotografia, Màster Gràfic, en l'Escola Superior de Disseny de València.

De les seues publicacions relacionades amb la ciutat, sobreixen *Benidorm i la seua mar* (2007), *Fotògrafs Marina Baixa* (2007), *La llum de l'illa. Fotografies i pintures* (2008), *Almadraba* (2015) o *Plànol toponímic de la Serra Gelada i les Penyes de l'Albir*, de la qual es va fer una exposició en l'Espai d'Art «La Casilla».

De les seues exposicions individuals en destaquen, *Nova Zelanda, cartes des de les antípodes* (Espai d'Art de l'Ajuntament. Benidorm. 2007), *Parc natural de la Serra Gelada. Les llums de l'abisme* (Museu Boca del Calvari, Benidorm. 2018) o *Fent el plànol toponímic de la Serra Gelada i les Penyes de l'Albir* (Espai d'Art «La Casilla», Benidorm. 2023).

El guardó se li va concedir en reconeixement de la seua activitat en el món de la fotografia i la imatge lligada a la ciutat de Benidorm.

Benidorm, 1970.

De 1991 a 1996 cursó estudios de Ciencias de la Información, Imagen Visual y Auditiva en el Centro Universitario San Pablo CEU de València donde, en 1995, se titula en Fotografía e Imagen en la Escuela Superior. En 2002 alcanzó la Suficiencia Investigadora en el Departamento de Comunicación Audiovisual, Documentación e Historia del Arte de la Facultad de Bellas Artes de la Universidad Politécnica de Valencia, lo que le permitió obtener en 2008, el doctorado cum laude.

De su experiencia en medios de comunicación y como docente, destaca su labor como productor y operador de cámara en diferentes departamentos de la extinta Radiotelevisió Valenciana (RTVV), conferencias sobre cetáceos y medio ambiente en los institutos de Benidorm o su faceta como profesor de Fotografía, Máster Gráfico, en la Escuela Superior de Disseny de València.

De sus publicaciones relacionadas con la ciudad, sobresalen *Benidorm i la seua mar* (2007), *Fotógrafs Marina Baixa* (2007), *La llum de l'illa. Fotografies i pintures* (2008), *Almadraba* (2015) o *Plànol toponímic de la Serra Gelada i les Penyes de l'Albir*, de la que se hizo una exposición en el Espai d'Art «La Casilla».

Entre sus exposiciones individuales destacan, *Nova Zelanda, cartes des de les antípodes* (Espai d'Art Ajuntament. Benidorm. 2007), *Parc natural de la Serra Gelada. Les llums de l'abisme* (Museu Boca del Calvari, Benidorm. 2018) o *Fent el plànol toponímic de la Serra Gelada i les Penyes de l'Albir* (Espai d'Art La Casilla, Benidorm. 2023).

El galardón se le concedió en reconocimiento a su actividad en el mundo de la fotografía y la imagen ligada a la ciudad de Benidorm.

2023

JUAN ANTONIO ESPINOSA ZARAGOZA

Benidorm, 1964.

Professor de Piano en el Conservatori Professional «Guitarrista José Tomàs» d'Alacant, la seua trajectòria i activitat musical han estat unides a Benidorm mitjançant diversos projectes, sent director titular de la Societat Musical l'Illa, de l'Ensemble de Saxofons, i també pianista mestre repetidor i subdirector de l'Agrupació Coral. Així mateix, n'és un dels directors artístics del Festival Internacional d'Orgue de Benidorm.

Va ser en el Conservatori Superior d'Alacant on va iniciar els seus estudis musicals en la modalitat de Piano, formant-se posteriorment com a director d'Orquestra en el Real Conservatori Superior de Música de Madrid. En constant aprenentatge, posseïx també els títols superiors d'Harmonia, Fuga i Composició, i de Solfeig, Acompanyament i Lectura a vista, i Títol Superior de Direcció de Cors i Premi Extraordinari Fi de Carrera pel Conservatori Superior de Música de Múrcia.

Durant més d'una dècada va estar vinculat a la Universitat d'Alacant, on va desenvolupar la seua experiència docent i investigadora; període del qual van sorgir diferents publicacions científiques.

A més del Conservatori Superior d'Alacant, actualment exercix la docència com a professor d'Orquestra en el Centre Professional de Música 'Vila de Sant Joan', sent al seu torn director de la Societat Musical «La Paz» d'esta localitat, amb la qual ha oferit diversos concerts a l'església de Sant Jaume i Santa Anna.

Al llarg de la seua dilatada carrera professional, i al marge dels projectes portats a terme a Benidorm, ha estat al capdavant de diverses entitats musicals de la província com l'Orquestra Sinfònica Acadèmica de Sant Vicent del Raspeig, la Societat Filharmònica Alteanense i la Societat Musical l'Aliança de Mutxamel. A més, ha sigut director artístic de l'Orquestra Pro-Música d'Alacant.

També com a director ha participat en festivals a Portugal i Itàlia, mentre que com a intèrpret ha oferit concerts amb importants solistes de rang internacional dins i fora d'Espanya. En 2006, amb motiu de l'Any Mozart va ser convidat pel govern austriac per a oferir concerts en les emblemàtiques ciutats de Innsbruck i Salzburg.

El guardó se li ha concedit en reconeixement de la seua rellevant activitat en el món de la música, lligada a la ciutat de Benidorm.

Benidorm, 1964.

Profesor de Piano en el Conservatorio Profesional 'Guitarrista José Tomás' de Alicante, su trayectoria y actividad musical ha estado unida a Benidorm a través de diversos proyectos, siendo director titular de la Societat Musical l'Illa y de l'Ensemble de Saxofons, y también pianista correpetidor y subdirector de la Agrupación Coral. Asimismo, es uno de los directores artísticos del Festival Internacional de Órgano de Benidorm.

Fue en el Conservatorio Superior de Alicante donde inició sus estudios musicales en la modalidad de Piano, formándose posteriormente como director de Orquesta en el Real Conservatorio Superior de Música de Madrid. En constante aprendizaje, posee también los títulos superiores de Armonía, Fuga y Composición, y de Solfeo, Acompañamiento y Repentización, y Título Superior de Dirección de Coros y Premio Extraordinario Fin de Carrera por el Conservatorio Superior de Música de Murcia.

Durante más de una década estuvo vinculado a la Universidad de Alicante, donde desarrolló su experiencia docente e investigadora; periodo del que surgieron diferentes publicaciones científicas.

Además de en el Conservatorio Superior de Alicante, actualmente ejerce la docencia como profesor de Orquesta en el Centro Profesional de Música 'Vila de Sant Joan', siendo a su vez director de la Sociedad Musical 'La Paz' de esta localidad, con la que ha ofrecido varios conciertos en la iglesia de Sant Jaume y Santa Anna.

A lo largo de su dilatada carrera profesional, y al margen de los proyectos desarrollados en Benidorm, ha estado al frente de diversas entidades musicales de la provincia como la Orquesta Sinfónico-Académica de San Vicente, la Sociedad Filarmónica Alteanense y la Societat Musical L'Aliança de Mutxamel. Además, ha sido director artístico de la Orquestra Pro-Música de Alicante.

También como director ha participado en festivales en Portugal e Italia, mientras que como intérprete ha ofrecido conciertos con importantes solistas de rango internacional dentro y fuera de España. En 2006, con motivo del Año Mozart fue invitado por el gobierno austriaco para ofrecer conciertos en las emblemáticas ciudades de Innsbruck y Salzburg.

El galardón se le ha concedido en reconocimiento a su relevante actividad en el mundo de la música, ligada a la ciudad de Benidorm.

2024